

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLI - Nr. 10 918

4 PAGINI - 50 BANI

Marți 22 ianuarie 1985

O NOUĂ ECHIPĂ DE „GRECO-ROMANE” A PORNIT PE DRUMUL AFIRMĂRII

Multe noutăți la lotul reprezentativ de lupte greco-romane. Prima este — fără îndoială — numirea lui Ion Cernea cu responsabilitatea de antrenor principal, ajutat de Nicolae Pavel și de Constantin Stan, antrenorul federal Ion Corneanu urmînd să coordoneze activitatea loturilor reprezentative (de seniori, tineret și juniori) și a secțiilor de lupte greco-romane din întreaga țară — misiune, desigur, deloc ușoară. A doua noutate constă în absența unor luptători de marcă, retrași din activitatea competițională după Jocurile Olimpice de la Los Angeles, sau care nu au mai fost selecționați în lot.

Vrem să plecăm la drum — sublinia antrenorul emerit Ion Corneanu — cu o echipă nouă, tinăra, de perspectivă, fără Rusu, Draica, Dolipschi, Negrișan, Andrei, Matei și alții.

— Bine, bine — i-am replicat — dar unii dintre ei nu

și-au spus încă ultimul cuvînt! Mai au chiar șanse reale să urce pe podiumul marilor competiții...

— Așa și este. Dar trebuie să ne gîndim, în primul rînd, la viitoarele întreceri olimpice. Poate că Andrei, Negrișan sau Matei vor reuși să justifice și selecția olimpică. Noi n-am

**La început
de ciclu olimpic**

La -22 de grade luptătorii din lotul reprezentativ se încumetă la o „baie” în zăpadă... Foto: C. COSTIN

renunțat definitiv la ei. Dacă la secțiile lor se vor pregăti în mod deosebit, iar a verificări vor obține rezultate bune, pearta lotului le este deschisă. Pînă la Olimpiada viitoare însă avem datoria să pregătim o echipă valoroasă, la nivelul reputației luptelor din țara noastră. Dacă nu vom acorda credit tinerilor, trimîndu-i

Costin CHIRIAC

(Continuare în pag. 2-3)

**O concluzie care
se impune:**

NUMAI TINERII POT RELANSA GIMNASTICA NOASTRĂ MASCULINĂ

Gimnastica noastră masculină se află de cîțiva ani într-o perioadă de stagnare. La Campionatele mondiale din 1983, de la Budapesta, echipa s-a situat pe locul 11, care avea să influențeze direct și poziția internațională a gimnasticii noastre masculine în 1984, an olimpic. Spunem aceasta deoarece, deși obținuse dreptul de a participa la Jocurile Olimpice, echipa masculină nu a fost trimisă la Los Angeles, existînd îndoiele în posibilități-

le băieților noștri de a fi competitori la cel mai înalt nivel internațional. Astfel că la „Pauley Pavilion” au fost prezenți doar doi gimnști români, Emilian Nicula și Valentin Pîntea, cu rezultate finale individuale care ar fi putut fi, cu siguranță, mai bune, dacă ei ar fi evoluat împreună cu echipa națională și dacă nu ar fi ratat. Atît Nicula cît și Pîntea au debutat bine la Los Angeles, cu note care au oscilat între 9,55 și 9,90, ceea ce

**RETROSPECTIVE 1984
PERSPECTIVE 1985**

nu este deloc rău pentru o competiție olimpică, dar ambii au scăzut vizibil nivelul prestațiilor lor la exercitiile libere alese. Astfel, Emilian Nicula a ratat la paralele și, din păcate din nou, la bară fixă amîndîncă o dată confirmarea internațională pe care o așteptăm de cîțiva ani buni. În mod surprinzător, a ratat și Valentin Pîntea la paralele, iar

Constantin MACOVEI

(Continuare în pag. 2-3)

„Cupa României” la handbal (m)

A. S. A. BUZĂU — DIVIZIONARĂ „B” — SURPRIZA „SFERTURILOR” DE FINALĂ

Etapa I — principală — a „Cupei României” la handbal pentru echipele masculine, în care au intrat în competiție și divizionarele „A”, s-a încheiat duminică la Km. Vilcea, Brașov, Buzău și Deva. Pentru etapa semifinală, programată în zilele de 9 și 10 februarie, s-au calificat echipele: Steaua, Politehnica Timișoara, Dinamo București, A.S.A. Buzău (di-

vizionara „B” a învins pe Constructorul Arad și pe „U” Cluj-Napoca), Independența Carpați Mirsa, Știința Bacău, H.C. Minaur Baia Mare și Universitatea Craiova. Primele patru echipe vor juca la Craiova, în timp ce restul formațiilor își vor disputa șansele — pentru

(Continuare în pag. 2-3)

Jocurile Mondiale de atletism în sală

ȘCOALA ROMÂNEASCĂ DE SEMIFOND, LA ÎNĂLȚIME

La Congresul Federației internaționale de atletism amator, desfășurat în perioada J.O. de la Los Angeles, cînd s-a ajuns la un acord în privința organizării primei ediții a Jocurilor Mondiale de sală, s-a constatat că, de fapt, în calendarul de concursuri al anului 1985 nu existau... date libere, cu excepția zilelor de 18 și 19 ianuarie, care marceau și începerea activității oficiale indoor dincolo de Ocean. Neexistînd o altă alternativă, I.A.A.F. a aprobat ca Jocurile Mondiale să aibă loc, la Paris — Bercy, la aceste date, cu totul neobișnuite pentru marile concursuri ale atletismului, ceea ce explică pe de o parte absențele unora dintre marile vedete și pe de altă parte unele rezultate sub nivelul posibilităților reale ale competitorilor. Și să nu uităm că aceste „Jocuri” au însemnat pentru destui concurenți primii pași sub acoperișul unei săli de atletism.

Cu toate acestea, experimentul a fost pe de-a întregul edificator și încurajator și, după cum sublinia dr. Primo Nebiolo, președintele forului athletic internațional, faptul că acum, la Paris, au fost prezenți concurenți din 77 de țări, că au fost înregistrate o serie întreagă de rezultate excelente, pentru actualul stadiu de pregătire, sînt cea mai bună dovadă a viabilității acestei competiții mondiale.

La acest mare festival al atletismului, cel mai mare de pînă acum, într-o sală, sportul nostru a fost reprezentat de un lot de șapte atleți. Comportarea cea mai bună a a-

vut-o, indiscutabil, Cristiana Cojocaru, campioană în cursa de 800 m, probă pe care a dominat-o cu autoritate suverană, conducînd de la plecare pînă la... sosire! Cristiana (n. 1962, legitimată la C.S.M. Craiova, descoperită de prof. Mihai Nistor și pregătită, în ultimii ani, de prof. Nicolae Mărășescu) și-a amînit că-n anii junioratului alerga în curse de semifond (în 1979 a fost a treia la 1500 m la C.E. de junioare, de la Bydgoszcz) și, pentru al doilea an consecutiv, concurează, jată, în sală, la 800 m. Anul trecut, de pil-

dă, la Göteborg, a fost a treia la „europene”, iar acum, la Paris, a obținut medalia de aur, fiind una dintre cele mai nete cîștigătoare. Proba ei de bază, pentru care se pregătește asiduă, rămîne însă cursa de 400 m garduri, la care a fost finalistă la C.M. din 1983, la Helsinki și medaliată cu bronz la J.O. din 1984.

Pe locul trei s-a clasat timișoreanca Maria Simceanu (antrenor Emil Grozescu, la „Po-

Romeo VILARA

(Continuare în pag. 4-a)

„Daciada” de performanță, ediția 1985, la patinaj viteză

RECORDURI — LA 0 TEMPERATURĂ NEOBIȘNUIT DE SCĂZUTĂ...

● Tineretul, în prim-plan ● Arbitrajul, în progres
● Baremuri avantajoase numai pentru... sprinteri

Campionatele de patinaj ale patinatorilor de viteză seniori, desfășurate în cadrul celei de a

Ploieșteanul Nicolae Sandu, o autentică speranță a patinajului viteză Foto: Iorgu BANICA

IV-a ediții a „Daciadei” în sportul de performanță, au avut loc pe pista naturală de

la Miercurea Ciuc pe o vreme neobișnuit de aspră, mercurul termometrelor coborînd în ambele zile de concurs pînă la minus 20 de grade. Evident, gerul a îngreunat respirația concurenților (mai ales în cursele lungi) și a scăzut coeficientul de alunecare a gheții.

În pofida acestor grele condiții, neîntîlnite de aproape trei decenii în arena competițională din țara noastră, majoritatea finalisților au făcut eforturi vizibile pentru o comportare cît mai bună, disputele lor constituindu-se într-un real succes. Confirmînd apăsările senioarelor cu rezultate remarcabile față de starea timpului, primele două sportive depășindu-și propriile performanțe în cursa de 1000 m, unde au fost cronometrate cu 1:36,7. De asemenea, tinerii patinatori, spre cîntecul lor, au trecut cu brio acest dificil examen. Aflat în al doilea an de seniorat, Emerik Miklos a devenit la 20 de ani campionul absolut al seniorilor. El s-a întrecut pe sine în probele de 1500

Traian IOANITESCUL

(Continuare în pag. 2-3)

**Adunările și conferințele de dare de seamă și alegeri
sub semnul unei noi calități în activitatea viitoare**

INIMA MARE A UNUI COLECTIV MIC: I.U.P.S. CHITILA

Cu aceste cuvinte: „Nucleul sportiv al întreprinderii noastre este mic, dar are o inimă mare, o să vedeți!”, unul dintre inimoșii activiști sportivi, tehnicianul Dumitru Birzoianu, ne-a condus în comuna Chitila, în incinta fostei fabrici de zahăr și a actualei întreprinderi de utilaje și piese de schimb a cărei asociație sportivă își programase în acea zi adunarea de dare de seamă și alegeri. Aceleași cuvinte le reauzeam puțin mai tîrziu în cabinetul directorului, ing.

Alexandru Dumitrașcu, în care totul vorbea de la sine despre faptul că în mica întreprindere din sectorul agricol Ilfov directorul însuși este... c inimă mare și pentru sport. Și nu l se pare deloc ceva neobișnuit: „Dacă ești director, trebuie să te ocupi de tot ce face parte din viața colectivului”.

Un colectiv mic — nici o mie de oameni al muncii — cu care se mîndrește, de care este legat prin firele tainice, după cite aveam să ne dăm seama, ale unei autorități fra-

terne: exigență, dreptă răsplăta a muncii, a hărniciei și devotamentului, grijă față de condițiile de muncă și de viață ale oamenilor. Si încă ceva, sădit cu meșteșug în inimile tuturor: dragostea pentru mica lor firmă: IUPS „Avem băieți de zahăr — ne mai spune directorul, în timp ce vizităm cite ceva din realizările colectivului: halele noi, policlinica

Aurelian BREBEANU

(Continuare în pag. 2-3)